

Volt egyszer egy híres angol hídépítő mester. Egyszer elment a magyarokhoz, és azt mondta, Olyan hidat építetek nektek, hogy na. Lehet rajta sétálgatni, föl s alá. Nem sétálgatunk mi, mondták a magyarok. Nem érünk mi arra rá. Sétálgatni, füttyürészni, mondta a hídépítő mester. Méghogy füttyürészni, mondták a magyarok. Nincs minekünk jókedvünk. Sétálgatni, füttyürészni, a lányokkal csókolózni, szórakozni, mondta a hídépítő mester. Azt aztán már hogyan, mondták a magyarok. Menjél csak máshova, ott építsed a hidaidat. De a hídépítő mester fogta magát, és megépítette a hidat a magyaroknak, mégiscsak. Mikor kész volt, átsétált rajta, füttyürészve. A magyarok csak nézték. Én ugyan át nem megyek rajta, mondták. Még csak az kéne. A hídépítő mester meg csak sétálgatott föl s alá, és füttyürészett. Majd még énekelni is fog! A mi hidunkon! Azt már nem! Menjél csak haza, ott füttyürésszél, mondták a magyarok, és elzavarták a hídépítő mestert, a hidat pedig megtartották.